

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4652/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Васић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Београдски водовод и канализација“ Београд, ради утврђења ништавости уговора о обављању привремених и повремених послова, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1796/22 од 04.07.2022. године, у седници већа одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1796/22 од 04.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1796/22 од 04.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 59513/21 од 04.03.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништав Уговор о обављању привремених и повремених послова, заведен код туженог под бр. .. од 30.12.2008. године и заведен код бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда под бр. ../08 од 30.12.2008. године, закључен између туженог, бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда и тужиоца, те да исти не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1796/22 од 04.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за утврђење ништавости Уговора о обављању привремених и повремених послова од 30.12.2008. године, тако што је захтев усвојен и утврђена ништавост наведеног уговора. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, јер се ревизијом туженог оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.05.2018. године. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости уговора о обављању привремених и повремених послова.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**